

Jaargang 4
4e uitgave
december 2022

Familiekroniek

Familiestichting Van der Neut

Van de Voorzitter

Voorwoord

Dit is ons 4e nummer van onze Familiekroniek, wij willen jullie middels deze Familiekronieken op de hoogte houden van de verrichtingen van de Familiestichting Van der Neut.

In dit nummer:

Van de voorzitter	1
Giften	1
Artikelen uit het verleden	2
- Zonneschijn	
- Nog eens RVC—ESDO	
- Uit met Dirk van der Neut	
- Gerrit v.d. Neut wint uurloop	
Wil je weten of	4
Facebook	4
Van de Secretaris	6
Willem van der Neut Z.A.	6
Clazina Maria van der Neut en Adrianus Blonk	8
Familieberichten	10
Colofon	10

Het 4e kwartaal van 2022 is weer uit en ligt weer bij jullie op de deurmat of in je mailbox. Wij hopen dat deze uitgave nog voor de feestdagen bij jullie binnen is en naast de kerst en de jaarwisseling de Familiekroniek kunnen lezen.

Als wij kijken wat wij het afgelopen jaar weer hebben kunnen doen en bereikt hebben, kon dat niet zonder onze donateurs en daarom zijn wij onze donateurs daar zeer dankbaar voor. Door deze ondersteuning hebben wij weer een goed onderzoek kunnen uitvoeren.

Naast de financiële donaties, kregen wij ook donaties in de vorm van documentatie toegestuurd, die geweldig zijn voor de Familiestichting Van der Neut. Dat zijn o.a. diploma's, opleidingscertificaten, foto's, boeken waar ook Van der Neuten in opgenomen zijn. Hier zijn wij als Familiestichting natuurlijk heel erg blij mee, mede daardoor kunnen wij een beetje inzicht krijgen in het leven van de Van der Neut.

De Familiekronieken blijven wij 4 keer per jaar uitgeven. Deze Familiekroniek zal bestaan uit 10 a 12 pagina's. Wij willen de kwaliteit van deze Familiekroniek waarborgen en zelfs nog meer verbeteren. Elke suggestie is welkom.

Ook nu hebben wij weer artikelen die erom doen en een beeld geven over de periode in de 19e eeuw. Het kunnen artikeltjes zijn uit oude kranten, tijdschriften, jeugdblaadjes, sport etc.

Wij hebben uiteraard weer enkele van onze onderzoeken in deze uitgave geplaatst, hetzij gecombineerd met een verhaal of een stukje afstammelingen.

Daarnaast hebben wij nog wat leuke korte stukjes over de Van der Neuten, die wij jullie zeker niet willen onthouden. Uiteraard hopen wij dat de van der Neuten die in deze stukjes beschreven zijn, herkend zullen worden en dat wij ze in de stamboom kunnen plaatsen. Ook hebben wij deze artikelen in de stijl van de betreffende periode gehouden.

Dan wil ik iedereen namens ons team een goede en fijne Kerst toewensen en zeker een goed en vooral een gezond 2023.

Giften

Ook nu hebben wij als Familiestichting weer een gift ontvangen in de vorm van diversen boeken van Ria Rehorst. Dit is een schitterende aanvulling voor onze Familiestichting.

In "75 Jaar wegwijzers mogen zijn", staan diversen van der Neuten in, In het boek een Hand vol Koren staan overdenkingen in van Lia van der Neut, Rijssen. Ria dank je voor deze aanvulling. Ook hebben wij het boek van 400 jaar Hervormde Gemeente Bodegraven van Rob Alkemade ontvangen. Rob dank je voor dit boek.

Artikelen uit het verleden....

Zonneschijn, tijdschrift voor de jeugd.

(16e jaargang nr.12, 16 juni 1940)

Lieve zonnestralen,
Wat ik graag doe? Ik zwem en lees graag.
En corresponderen vind ik ook fijn.
En hele kleine gedichtjes maak ik ook wel.
Ik zal er een hieronder schrijven.

De Lente.

De lente is gekomen
De winter is weer weggenomen
Het windje ruist zacht
Het zonnetje lacht
De lucht is helder blauw
Op de bloempjes ligt een druppeltje dauw
Het is lente

Hanny van der Neut
Den Haag

Nog eens RVC—ESDO.

(Sportkroniek 29e jaargang nr. 29 van 10 april 1930)

Van den voorzitter van ESDO, **dhr. A. L. v. d. Neut**, ontvingen wij -een brief, waarvan de inhoud weergeeft, dat onze lezing over het gebeurde bij den gestaakten wedstrijd RVC - ESDO niet juist is. Hij geeft RVC er de schuld van, dat de wedstrijd in ruw spel onttaardde. Volgens hem heeft een zijner spelers zoo 'n gooi gekregen, dat hij bijna in de Wassenaarsche duinen terecht kwam. Kortom 'nadat hij had toegegeven, dat de ESDO-speler zich ook aan wangedrag had schuldig gemaakt, geeft hij RVC de schuld van het gebeurde.

Wij zullen hier niet veel aan toevoegen. Het is het gewone liedje, de partijen geven elkaar de schuld. Wij kunnen dan ook niet anders doen, dan **dhr. v. d. Neut** in overweging geven, kalm het onderzoek naar het gebeurde af te wachten, en daarna te beoordeelen, wie werkelijk de schuldige is.

Uit met Dirk van der Neut

Er wordt niet veel meer gevangen, alles wordt leeggestroopt, de fabrieken verpesten 't water, 't is dood gevischt! Ziedaar 'n veel vernomen klacht. Maar 't is niet waar! Ze zitten er nog wel. Als je de plekjes maar weet. Waar 't is zeg ik niet, denk er niet aan, maar 't was er altijd goed en 't is er nóg goed. Daar zit van alles, baars, snoek, snoekbaars, witvisch, van alles. Nee, ik zeg niet waar 't is, maar dat wil ik wel zeggen :

Dirk van der Neut, dat is de man, ik zweer bij Dirk! „s-Morgens 6 uur present aan 't hotel hoor Dirk."

„ Jawel" zei Dirk, die doof is, evenals andere handige mensen dat

zijn, „half 7 present". En dan gaan de spullen 't bootje in, de dames van 't hotel zorgden voor den bekenden lunch in 't trommeltje en gezeten op 't achterbankje van je smeug lichtgroen geschilderde roeiboot (D. van der Neut's patent ltd) steek je van wal en ga je den polder in . Hij heeft, want 't vriest 'n tikje, 'n paar jolige zwarte wanten aan en roeit je Halt! roeien en roeien is twee. Piet Damsté, Meurer en zoo, nou ja, die weten wel zoowat wat roeien is, maar Dirk! Die kan roeien! Hij schuifelt als 'n olievlek over 't water, je hoort 'm niet, hij roeit eerst gewoon, de riemen met de oogen in de penen, maar als 't er om te doen is om ergens precies te komen, waar je zijn wilt, waar je wezen moet om zo te krijgen, dan schakelt i de hooge school in, werkt boven op de pennen, wrikt half en half, penseelt met z'n riemen, met mooi luchtig en lenig gebaar als op 'n jour de vernissage.'

N.B. Is Hengelen sport? Er zullen onder onze lezers eenigen zijn, die zich dit afvragen. Ons antwoord daarop is : in vele gevallen „ja". En zeker in dit geval,, waar een uitnemend sportsman en stylist als Willem Mulier zijn hengel-avonturen neerschrijft. Wij nemen niet slechts deze pennevrucht op, wijl wij haar de behandeling achten van een sportief onderwerp, wij doen het tevens in erkentelijkheid, omdat zij komt van de 'hand van dezen baanbreker voor lichamelijke ontwikkeling in den meest uitgebreiden zin des woords. Kortom : het is ons een voorrecht.'

„Hei je je spullen bij mekaar?" „ Ja Dirk". „Nou dan effen de Ringdijk langs, 'k zou me lepeltjes eerst nakijken". „ Ja Dirk ". Je lood van je stuurboord lepel 'n slaggie vieren, dan draait i wat astranteriger. Ja Dirk ". Geef me 't laafbeugie (schepnetje in gewoon Nederlandsen) 's an, straks bij die tweede stulp 's kijken of er scherp (baars) zit. Nou effen lepelen tot an de kaar van d'ouwen Ruth, dan op 't dooje boompie an, as 't niet 'ebeten heit bij dat stullepje" Best Dirk. We komen onhoorbaar bij 't stulpje turf,, 'n Kleine 2 meter diep, meer niet" zegt Dirk. We slaan onze aasvischjes aan, ik zet m'n groote snoekhengel uit. Dirk bromt goedkeurend! We vangen wat baarsjes, onder de maat. Met ' n plassend geluidje zwiept de

onwettige ondermaatsche buit weer in 't stille water. „De groote janussen binne niet thuis". We gaan achter „'t dooje boompie" in „de bloodjes" (kleine plomblaren) op groote baars hengelen, vangen na een minuut of 10 geduld 'n paar prachtbeesten van dik over 't pond. „Ja j a" zegt Dirk, „ze zitten er wel, maar je mot ze fatsoen-delijk te woord staan; steen op je bun meneer, anders flappen ze er uit, als er straks snoek in komt". We zitten 'n half uurtje zonder beet. Ik leg 'n oud forellenhengeltje uit met Williams kleinste haakje en een wurm er aan. Dirk maakte 'n eind aan 'n omstandig verhaal van 'n dag, dat meneer Hellendoorn „die eiges uit Berlijn " aan' hem schrijft as i komt visschen, op dat zelfde plekje, maar effen meer naar 't akkertje toe, in één uur tijd meer dan "

„Maar man? ga je nou zitten wurmen?" valt i zich zelf in de reden. „Met uw welmeenen Dirk, ik ga wat snoekvischjes vangen en misschien vang ik nog wel 'n mooie voren. „ Jan vervoren" heet dat, valt Dirk hier in —. „ En zitten hier ook van die dikke ruischvoren, Dirk ?" „ Rooie ruiers bedoel je ; jawel meheer, jawel' en heele knapen ben 't". „Zoo" zeg ik „zal ik 's roeien Dirk". „Roeien? U? Nee man, daar blijf je af " . . . ,

„Dirk" zeg ik, zit er hier brasem?. . . . " „Of 't er hier brasem zit?" Of 't er hier. . . ? d'r zitte hier jantrijnen, want zoo heeten ze eigenlijk, van vet over de 3, 4 pond en nóg dikker ; van die echte kasten bin't. Onderlaast nog had ik in m'n fuik 'n mooi zoodje, wat Jan-Plat (dat is blik) en wat van die Lauwtje-leeft 's (zeelt) en één zoo'n Jantrijn van over de 4 pond. Ik zeg maar, gaat daar 's an staan! En van die Vinkeveensche baars? die vang je hier i n de zomer maar zatter". „Wat zijn dat, Dirk?" „Nou ja, rooie ruiers zeggen ze ook wel". Plotseling zegt i: Hij rijdt!" en wijst naar 'n verre turfakker. „Wat? Wat is dat?" , , 'n Snoek!" Dirk had 'n 100 meter ver 'n kring gezien, de hengels waren in 'n wip binnen, de dobbers op de plecht, de vischjes spartelden in de met water gevulde bakjes en met vluggen slag naar de plaats roeiend waar we den kring hadden gezien, slopen we aan, als onderzeeërs, bleven 10 metervan 't „plekkie" stil en staken ons vast. Mijn snoek-dobber flitste even over 't water, zeeg zachtjes neer bij 't hooge riet op den hoek van 'n malsch bruin turfakkertje en Krrrrr ! daar liep 't wiel al af. . . . Na 'n minuut even 'n polsslag. Hij zit vast en na een minuut of 5 komt i in 't gezicht. Fel licht geel flikkert de buik, daar ver in de diepte. „Za'k de kezze nemen?" „Of je wat?" „Of 'k scheppen zal, of dat U 't wil, hei je wel meer geschopen? „Jawel, maar schep jij 'm maar Dirk! “ Even glijdt 't schepnet in 't water en als het sterke dier 'n plons probeert om zich los te rukken, heeft m'n 72 jarigen sportmakker 'm al in z'n kezze, een geoefende hand grijpt naar de oogen, houdt 'm daar vast, de andere hand glijdt achter de kieuwen. Sluyter's bek-opener doet z'n werk, we steken de haak los en onze eerste snoek zit met 'n plof in de bun, bonkt en plonst als 'n razende. Ik schat 'm op 7½ pond. „Nee" zegt Dirk, zoo zeker van z'n zaak als 'n drogist van z'n weegschaal „hij is krek 5 ¼ " . En dat was i.

Ik ben nog talrijke keeren met 'm uit geweest. In onze groene boot is alles geregeld als op 'n oorlogschip. Als er wat plompt, als we wat hooren, als er wat trilt of wat golft, als er meeuwen schreeuwen, als er koeten duiken, 'n zandduiker speelt, 'n rooie ruier plast, als er wat aan de hand is, dan is ' ons groene schuitje als 'n duikboot, als de Nautilus wanneer het dek geheel schoon en gevechtsklaar werd gemaakt. Dan zeggen we niks-niemendal niet. Ik kijk 'm maar even in z'n ouwe trouwe grijze oogjes en we begrijpen elkaar als 't weerlicht, wat hij niet hoort, dat hoor ik wel, en wat ik niet dadelijk zie, dat ziet hij wel. En zoo jagen we den polder af, langs den dijk naar den Oudendamschen kant, langs de „stoelenmattersbiezen", langs de „ drie willeggies", in en om de „bloodjes", onder de „kruidboomen" op het Zundagsplekkie; houdensoms op 't Woerdensche verlaat aan, of kruipen noordwestelijker op langs de twee groote wissen, bij 't kop-of-kondplekkie, waar de dokter en meheer Keyzer enz. (volgt' het verhaal, 3 tafereelen, 2 bedrijven, duur ca. 20 minuten) of we gaan grand jeu spelen, lepelen het Prudboerengat dwars over, op het groote Molengat an, en keeren s'avonds weer langs de Kerksloot en 't groene akkertje, 't hazenbosch en langs de karen van den ouden Ruth terug, als 't donkeren gaat op de groote plassen. Ik geloof er geen steek van, dat Dirk doof

is. Hij heeft me gezegd, dat 't wel 's lastig is „ want 't geluid dat mot je niet weglakken als visscher". Ik zeg : Dirk zeg ik, ik wed dat als ik blind was, ik toch wel kon hooren, wat er om me heen gebeurde. Daar heb je nou zoo'n geluid als fzzzz ! dat is 'n voren die er van. door trekt, effen onder water. Dan heb jc zoo'n kort geluidje, ploep, dat is scherp, da's 'n baars! Ja zegt Dirk lachend. En heelemaal niks eerst en later 'n spektakel van je welste *dat is er een* ('n snoek). Ja zegt Dirk en hij heeft er schik in, schik voor drie.

En als je nou achter zoo'n kreggie ('n rietstrook) wat hoort? zegt i en lacht als alleen Solzer dat kon. Wel zeg ik, dan weet i k 't óók wel. Als 't „sjok—sjok" is, dan is 't een rietsnijder „Soep" dat is 'n turfsteker, „flodder flodder flrrrr, da's 'n koet Klatsabons, *dat is er één*. En kladdereboems, dat is 'n groote, van boven de 10 pond. En hoe noemen jullie nou 'n snoek in de geleerde wereld? Piramogogulus major, zei ik en Dirk die z'n lachtraantjes van z'n doorgroefde wangen veegde, schudde z'n hoofd, keek heel zacht uit z'n aller-vriendelijkste oogjes en zei: Ja ja, maar mijn zal je geen ooren aan m'n test naaien. En dat is zoo, want zooals z'n collega's, Hein, Goris, Klaas Griffioen en Willem en Arie zeggen : Hij is bij en hij weet van wanten !

There are many things between heaven and earth Och kom! Dirk weet nog heel wat meer. Hij ziet zonder periscoop boven water; hoort wat ik en U niet hooren en ziet onder water al wat daar zwemt, de groote baarzen, de snoeken de.kokkerts, de kasten, de merakels, de reuzebeeste! En hij brengt je bij de beesten „as je maar geduld heb", of beter gezegd, hij brengt de beesten bij de boot, hij „figeleert" ze. En hij ziet al wat daar op 2, 3 meter diepte onder de „bloodjes" aast, van 't janplatvolk af, waarvoor hij een bijna even groote minachting heeft als voor menschen, die zooals ik, naar dat prutsgoed zitten te wurmen", als voor„ de merakels, waarvan 't miechelt in de polder as je de plekkies maar weet. Zijn afgrijzen voor mij, als visscher met „wurmpjes", eerst even groot als z'n vereering voor professor Pel,

Maos Geesterionus, Helledoorn en andere groote mannen, is, nu ik minder *wurm* en in twee dagen tijd 23 snoeken in de bun heb gebracht, veranderd in 'n vrindschap, die hij geleidelijk aan (onder physiologische leiding" zooals de technische lui zeggen) heeft gemanifesteerd, door 't aanbieden van 'n peertje tijdens onzen lunch, Dirk smakelijk zich bedienende uit 'n thermoflesch, geschenk van professor Pel. Die 23 hebben ons beidjes 'n uitbundig sportgevoegen gedaan. Het is een historisch moment uit z'n rijke visscherservaring. Het eerste was de vangst van 61 snoeken door drie visschers op den eersten dag, dat het lepeltje in den snoeken wereld werd ingevoerd. „ Het was eene meneer Mook, nou zoowat 'n 30 jaar geleden" zei Dirk . „Kent u hem, hij heit één zoo'n stompie". „ Dat is Jo Mock, Dirk, ja, dien ken ik" Maar, zooals gezegd, ze zitten er nog, de lobbesen, de kanjers en ze worden op stormachtige rauwe dagen nóg wel gevangen. In het goede hotelletje van de dames Hocke hangen nog als weleer de rookslierten in de gelagkamer en klinken, gezellig gedempt de verhalen van de reuzenvangsten van den polder.

Buiten buldert en weerklinkt over het wijde, donkeie water de echo van 't oorlogsgerucht, maar in de plaats, die ik nog niet genoemd heb, daar woont, bij z'n bootjes, z'n fuiken, z'n schakels en karen, in 'n idyllisch huisje, Dirk van der Neut, met z'n kittige vrouwtje, 5 maanden jonger dan hij en daarin leven ze als Philemon en Baucis. Hij weet de plekkies en zal je ze wijzen, graag hoor, maar alleen niet op Zondag, Jandopie nee.

Dirk van der Neut

Oct. 1915.

Gerrit v.d. Neut wint uurloop

(Athletiekwereld Jaargang 16 nr.20 van 18 november 1950)

Trainingswedstrijd in Enschede.

Om lange-afstandlopers uit het Oosten in de gelegenheid te stellen zich voor te bereiden op de grote Internationale Marathon Enschede, die op 1 September 1951 zal worden gehouden, organiseert het District Twente diverse lange-afstandwedstrijden.

Zondag 5 November werd door het uitgestrekte landgoed Driene (start en finish bevonden zich in het G. J. van Heek-park te Enschede) een trainings-uurloop verwerkt. Een 14-tal deelnemers uit Zwolle, Apeldoorn, Enschede en Hengelo had ingeschreven, waarvan er negen aan de start verschenen.

Afgezien van het feit, dat de organisatoren gaarne wat meer deelnemers zouden hebben gezien, was het een goed geslaagde race. Winnaar werd **Gerrit v. d. Neut** van Tion. die vrijwel vanaf het begin de leiding had. Hij legde een afstand af van 15 km 748.80 m.

Zijn grootste rivaal was Charley van Zeist, A.V. '34, die met 15 km 542.95 m .de tweede plaats innam. De uitslag luidde verder: 3. J. G. P. Hummels, PEC, 14 km 931.25 m, 4. P. van Eek, Tubantia, 14 km 781.35 m, 5. R. A. Simonis, Olympic, 14 km 632.40 m. 6. G. C. M. Eindhout, PEC, 14 km 091.90. Opa Wey werd negende, achter B. Stenvers, Tion, en K. Morsman, Tubantia. Het bleek, dat de atleten deze trainingswedstrijd zeer op prijs stelden.

Opgemerkt zij, dat leden van de Enschedese EHBO, o. 1. v. dr. Wefers Bettink, medewerking verleenden.

Wil je weten of:

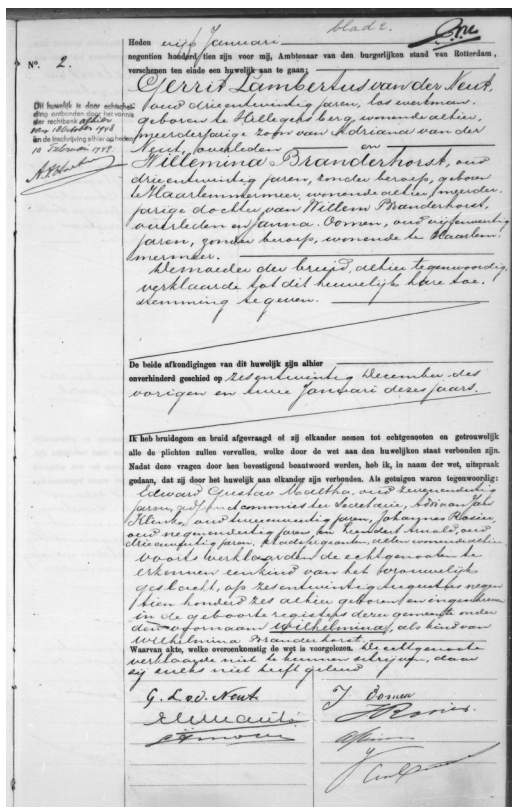
Je in de stamboom voorkomt en wat wij gevonden hebben, door ons onderzoek. Laat het ons weten, neem gewoon contact met ons op. Je kunt bellen, mailen of doormiddel van een brief. Ook wij vinden het leuk om je in deze stamboom te kunnen plaatsen. Wil je onze Familiekroniek Van der Neut blijven ontvangen, stuur ons een mail of brief, natuurlijk kun je ons ook bellen. Wij willen proberen om alle Familiekronieken per mail te verzenden. Dit heeft met de kosten te maken.

Per mail: secretariaat@familiestichting-vanderneut.nl

Facebook

Facebook is tegenwoordig niet meer weg te denken, als het om communicatie gaat. Ook hier maken wij als Familiestichting Van der Neut graag gebruik van, de contacten die dan gelegd worden zijn geweldig. In de afgelopen tijd heeft dat voor ons veel informatie opgeleverd en konden wij hiermee de stamboom aanvullen en/of corrigeren. Enkele artikelen zijn vanuit de ontvangen informatie geschreven. Op de volgende vraag, werd ik geattendeerd door Marja van der Neut en deze vraag is gesteld in de Facebookgroep "Ik zoek iemand" ik citeer,

"Ik ben op zoek naar de afkomst van mijn oma's vader. Vorige jaar de zoektocht begonnen. Ik kom niet verder dan dat mijn oma, geboren als Wilhelmina Branderhorst, op 26-8-1906 te Rotterdam, moeder met dezelfde naam en vader onbekend, waarschijnlijk een gastarbeider, maar daar is niets over bekend, voor zover ik kan ontdekken. Mijn oma is 4 jaar later bij het huwelijk van haar moeder met Gerrit Lambertus van der Neut, erkend als zijn kind en ging dus verder door het leven als Wilhelmina van der Neut. Naarmate ik ouder word zou ik toch graag willen weten, zeker omdat twee van onze kinderen vrij donker zijn met donkerbruine ogen en soms ook vragen krijgen daarover. Mijn vader was dat ook, maar die is vrij jong overleden, dus kan het ook niet vragen en er werd vroeger ook niet over gepraat, omdat dat een schande was. Wie weet kom ik er op deze manier achter, alvast dank."

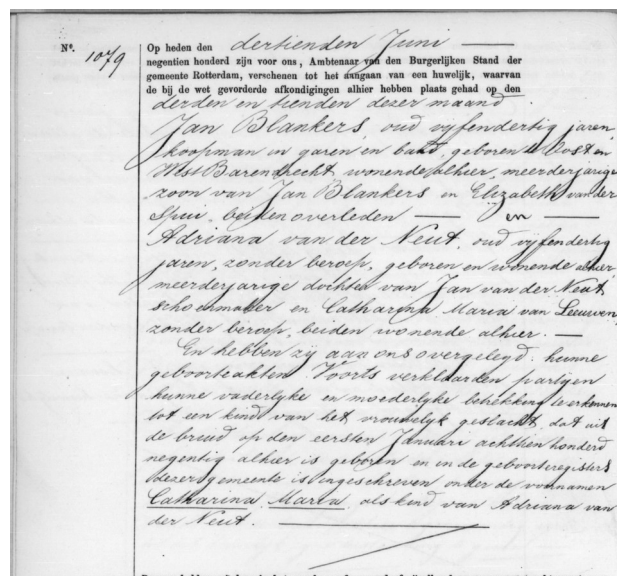
Huwelijksakte Gerrit Lambertus van der Neut met Wilhelmina Branderhorst

kinderen voordat zij in het huwelijk trad met Jan Blankers. Na Gerrit Lambertus kreeg Adriana nog een dochter en een zoon. Adriana trouwt op 13 juni 1900 te Rotterdam met Jan Blankers. In deze trouwakte staat ook vermeld; voorts verklaarden partijen hunne vaderlijke en moederlijke betrekking te erkennen tot een kind van het vrouwelijk geslacht, dat uit de bruid op den eersten januari achttien honderd negentig alhier is geboren en in de geboorteregisters deze gemeente is ingeschreven onder de voornamen Catharina Maria als kind van Adriana van der Neut. Het derde kind, Jacob van der Neut, werd geboren op 1 maart 1898 te Rotterdam. Op 9 februari 1901 verklaarden de echtelieden, dat zij hunne vaderlijke en moederlijke verplichtingen tot dit kind "Jakobus" te zullen erkennen. Wat opvalt is, dat Gerrit Lambertus van der Neut niet erkend wordt door Jan Blankers, terwijl Catharina Maria en Jakobus dat wel zijn. Gerrit Lambertus behoudt de achternaam van zijn moeder Adriana. Betekent dit, dat deze twee kinderen van Jan Blankers zijn, dat hij de biologische vader is en Gerrit Lambertus niet. Het kan natuurlijk ook zijn dat Gerrit Lambertus, die tijdens het huwelijk 14 jaar oud was, de achternaam van zijn moeder wilde behouden.

Dus weer een mooie aanvulling in onze wereldwijde stamboom in de Claes tak 1660.

Na aanleiding van deze vraag en dat Gerrit Lambertus van der Neut hierin voorkomt, ben ik begonnen aan een onderzoek, om te zien of er wat gevonden kon worden. Natuurlijk is het niet altijd vanzelfsprekend om een onbekende te vinden die een relatie gehad heeft met bijvoorbeeld je overgrootmoeder en hier een kind uit voortgekomen is, vaak zijn dat goed bewaarde geheimen. Dit komt vaker voor dan wij ons kunnen indenken. Natuurlijk is het ook interessant om te kijken waar Gerrit Lambertus van der Neut vandaan komt en momenteel nog niet in de stamboom staat beschreven. Als eerste heb ik de huwelijksakte van Gerrit Lambertus van der Neut opgezocht, hierop zijn de ouders van de bruid en bruidegom te lezen. De moeder van de oma van de vraagsteller is geboren als Wilhelmina Branderhorst op 11 juli 1886. Wilhelmina was fabrieksarbeidster. Op 26 augustus 1906 in een huis aan de Raampootstraat beviel Wilhelmina van een dochter "Wilhelmina Branderhorst", waarvan de vader niet bekend is. Op 5 januari 1910 trouwt Wilhelmina Branderhorst met Gerrit Lambertus van der Neut. In de huwelijksakte staat dat Wilhelmina is erkend door de ouders op 5 januari 1910, haar achternaam was Branderhorst. Er is nog gekeken of wij documenten konden vinden om de vraagsteller nog te kunnen informeren in positieve zin. Echter is er niets wat aangeeft wie de biologische vader zou kunnen zijn.

Wat Gerrit Lambertus van der Neut betreft, daar kunnen wij na dit onderzoek meer over schrijven, Gerrit Lambertus is geboren op 10 mei 1886 in Hillegersberg aan het Zwaanbuis wijk B nummer 33. Gerrit Lambertus heeft de naam van zijn moeder "Adriana van der Neut" bij zijn geboorte gekregen, zijn vader is niet bekend. De ouders van Adriana van der Neut zijn Jan van der Neut en Catharina Maria van Leeuwen, Adriana had al 3

Fragment huwelijksakte Adriana van der Neut met Jan Blankers

Van de Secretaris

Nog slechts twee weken en 2022 ligt alweer achter ons. Een jaar die we wellicht allemaal snel willen vergeten, maar, naar ik vrees, ons nog lang zal achtervolgen. Alsof we niets vanuit het verleden hebben geleerd, kunnen we rustig stellen dat er cruciale beslissingen zijn genomen waarbij onzekerheid en instabiliteit troef zijn. Ondanks die schermutselingen op het wereldtoneel en onze dagelijkse, tijdrovende bezigheden hebben we toch ook de inspiratie weten te vinden om onze Familiestichting wederom positief in het zonnetje te zetten. Ik moet eerlijk bekennen dat het fanatisme waarmee Willem de stichting leidt indrukwekkend is. Meestal hebben we 's avonds telefonisch contact, maar het gebeurt ook wel dat hij op m'n werk belt. "Hoi Ruud, ff een vraagje/opmerking, wat vind jij"? En dan kan het zomaar zijn dat we na een half uur of nog later een einde breien aan het gesprek. Collega's die wat van onze conversatie oppikken ervaren zo wat we allemaal wel niet doen om van de stichting een succes te maken. Het idee is vaak dat het alleen maar gaat over wie er in een stamboom voorkomen. Daarbij gaat men al gauw voorbij aan die vele uren die nodig zijn om ook gegevens te controleren. Wanneer ik dan zeg dat o.a. Willem in de jaren '80 al hiermee is begonnen, dan schrikt het bij de meeste af om ook maar enigszins het idee te hebben er ook mee te beginnen. Het lijkt wel monnikenwerk, maar er eenmaal aan begonnen laat het je niet meer los. Hoewel ik mij persoonlijk er ook nog weleens op betrap dat bij mij onze stichting in de vergetelheid is beland. Maar dan is er altijd weer Willem die mij wakker schudt met een interessant telefoontje en het enthousiasme opnieuw oplaait. Het stomme is dat ik me nog zo jong voel, maar m'n drukke dagen vragen geestelijk meer en meer om te relaxen, om stoom af te blazen. Ouderdom is voelbaar en komt gestaag, ofschoon nog geen spoor van grijs, op foto's in vergelijking met 10 jaar geleden, wel degelijk zichtbaar. Hoe dan ook, we kijken terug op een succesvol jaar, mede dankzij de vele steun van onze donateurs en leveranciers van nieuwe familiegegevens. Hierbij dan ook een woord van dank daarvoor, want alleen in je eentje is dit werk haast onmogelijk. In 2023 gaan we gewoon verder, want er is nog zoveel te doen. Wat te denken van onze voorbereiding op de voorgenomen familiedag. Heb je ons al laten weten of je interesse hebt om te komen, wij zouden het fijn vinden om in te kunnen schatten op hoeveel bezoekers we ongeveer kunnen rekenen.

Ik wens iedereen die ons steunt hele fijne kerstdagen, een gezellige jaarwisseling en een gezond 2023 toe.

Willem van der NeutZuid-Afrika

In onze vorige Familiekroniek hebben wij een tweetal citaten uit de brief van Willem van der Neut de opa van Nico van der Neut uit Zuid-Afrika geplaatst. Met de kanttekening dan in de volgende uitgave de gehele brief geplaatst gaat worden. De inhoud van deze brief geeft een stukje weer van de huidige situatie in Zuid-Afrika in het jaar 1900. Deze brief schreef hij aan de directeur en zijn vrouw van de Weesinrichting Neerbosch.

Ze werden wij verrast door een brief van onzen waarden vriend Van der Neut, hoofd eener school te Johannesburg. Het is een brief voor den verjaardag mijner vrouw; hij wist niet dat zij krank was en reeds is heengegaan, ook niet dat zijn vriend De Bruin en diens vrouw Bloemfontein hadden moeten verlaten en zich in ons land bevinden.

Hij schrijft ons het volgende:

JOHANNESBURG, 31 Maart 1900.

Waarde Heer!

De herinnering is nog bij mij levendig, hoe wij gewoon waren met verlangen uit te zien naar den 15den April. Hoewel deze brief waarschijnlijk meer dan 14 dagen te laat zal komen, zoo zal het u misschien aangenaam zijn te weten, dat een oudwees in een ver land, nog zulke genoegelijke herinneringen heeft van dien dag. Het spijt mij, dat ik zoo laat ben, (echter buiten mijn schuld) maar wil mijne beste wenschen aanvaarden voor U en Uwe echtgenoot. Lang moge zij leven en U naast haar! Dat zij met en naast U nog jaren lang ten zegen moge zijn van armen en weezen.

Eergisteren kwam ik thuis van kommando, na ruim 11 weken afwezig geweest te zijn. In die 11 weken heb ik gezien, wat ik hoop dat velen bewaard zal blijven. Naast zich een vriend te zien vallen, het gegons van kogels om zich te hooren, het barsten van bommen boven en het geknetter van de maxims op maar kleinen afstand naast zich en tusschen dat alles het gekerm van gewonden, het doet een **mensch** zeer en ten slotte maakt het stomp voor menselijke aandoeningen.

Slechts eenmaal was ik in het gevecht. Het duurde van 's morgens kwart voor drie tot 's avonds half acht. Het gold dien dag om de Engelschen te verdrijven uit drie koppen. Maar achter die koppen waren weer andere, allen even goed van degelijk ingerichte schansen voorzien. De onderneming werd gedaan met 180 man van onze zijde, terwijl de getalssterkte der Engelschen ongeveer 2000 bedroeg. Dat zoo iets gelukken kan met slechts een verlies van 8 dooden en 21 gewonden aan onze zijde mag onmogelijk heeten in den mond van iemand, die geen andere dan vloeschelijke hulp kent; onder de Afrikaners wordt nog vertrouw-end opgezien naar boven. Wel is er veel kaf onder het koren en niet het minst onder de kommando's uit Johannesburg en Pretoria, steden, waar het leven is als in Europeesche groote plaatsen. Maar de kern der dappere strijders wordt grootendeels geleverd door de boerenbevolking, groot geworden op het platteland, waar uren ver niets den blik belemmert, waar een mensch zich vrij voelt van vormen, waar geen drank- en danshuizen zijn om te leeren dobbelen en vloeken. Daar heb ik boeren leeren kennen, met een geloof als de aartsvaders, zou ik bijna zeggen, met een haat tegen den Engelschman, die het beste doet hopen voor het voortbestaan van een vrij onafhankelijk Hollandsch-Afrikaner volk.

Ik vroeg een boer, die ten oorlog trok (hij had in '80 en '81 den vrijheidsoorlog ook meegestreden), of hy niet vreesde door een vijandelijken kogel gedood te worden. Hij antwoordde : » Meester, een mensch kan maar één dood sterven of ik thuis zit of op kommando, als mijn tijd er is, zal ik toch sterven." En één van onze generaals zei eenmaal: »De kogel die voor mij gemaakt is, zal me wel vinden." Natuurlijk gevoelt ieder zich ernstiger, dan gewoonlijk, wanneer de order komt: »Opzaal, uittrekken." Men weet dat zijne oogenblikken geteld kunnen zijn. Maar vrees, hartbeklemmende vrees, heb ik slechts bij weinigen opge-merkt. Men gaat en doet zijn plicht. Komt men terug, men dankt God en stuurt zoo spoedig mogelijk bericht naar huis, maakt zijn kost klaar en wacht tot weer nieuwe orders afkomen.

Veel nog zou ik u kunnen meedeelen van alles wat ik opgemerkt en meegemaakt heb, maar ik acht het van te weinig belang om er U een oogenblik mee te vermoeien. God heeft mij tot nu toe gespaard. Van de duiz-enden kogels en honderden bommen die om en naast en boven mij gesist hebben en verderf rondom zich moesten verspreiden, was er één die mij zoo nabij was, dat ik het voelde. Rakelings ging hij mij langs het hoofd, soodan ik zeker meende een schram gekregen te hebben. Dadelijk bracht ik de hand aan het gelaat, doch geen bloed was te bespeuren. Op 't oogenblik staan de zaken niet zoo heel rooskleurig voor da Repu-blieken, doch uitkomst zal komen. Door overmacht van manschappen en kanonnen mag de vijand vooruit-dringen, geholpen door gebrek aan discipline bij de menschen aan onsen kant, niet altijd zal Engeland kunnen juichen over roemrijke daden en groote overwinningen van zijne legerscharen. Ais u dezen brief ontvangt willen we hopen, dat de Afrikaners aan hunne vijanden, met Gods hulp, groote en onoverkome-lijke verliezen hebben toegebracht. Niet dat wij den dood zouden willen van krachtvolle, veelbelovende jonge mannen (al zijn het Engelschen) maar omdat wij zoo gaaraezien, dat het recht zegeviert over onrecht, omdat het bestaan van de oprechle Afrikanernatie, niet verdorven door Engelsche invloeden, groote verwachtingen mag doen koesteren. Een jonge natie, geboren in worstelstrijd na worstelstrijd, is altijd krachtig. Daarbij vasthoudende aan de eeuwige waarheden des Bijbels, wat kan zulk een jonge, krachtige, geloovige natie niet tea zegen zijn van velen. God zal de overwinning geven aan de Afrikaners. Het kome zoo ver als het wil; de Engelsche wateren moge het Afrikaner volk tot aan de lippen komen, ja tot boven het hoofd rijzen, het volk zal naar boven worstelen en zich vrij maken van den zijn dood willen den vijand. Moge die tijd spoedig daar zijn!

In de verte en ia veiligheid moge mee zich een voorstelling maken van de verschrikkingen van den oorlog, wie eenmaal zijn bekenden ziet wegdragen en helpt wegdragen met wijdgeopende en strakstarende oogen, vertrokken gelaatstreken ea dq lijkluicht reeds aan zich, wie daarna jonge, krachtvolle mannen, al zijn het ook vijanden op het slagveld ziet liggen, en kan nagaan hoe zij schuiling hebben gezocht in struiken en achter klippen en ziet hoe zij met alles, wat maar naar doek lijkt, getracht hebben om het bloeden te stelpen, en toch dood daar te zien, het wordt hem wee om het hart. Dan komen de mannen van het Informatiebureau om uit de zakken van vriend en vijand de papieren te halbn die aanwijzing kunnen doen van de betrekkingen van den gesneuvelde. Soms, ja dikwijls, komt dan een brief van verloofde, zuster of moeder voor den dag, die bij lezing ons de oede op de lippen brengt: »O God, maak toch een spoadig einde aan zooveel onheilbrengend bloedvergieten!" God verhoore zoo'n bede!

Met de Uwen en de bekenden hartelijk gegroet van

W. van der Neut

Foto: Willem van der Neut en Hendrina de Beer met hun 8 kinderen. Ik kan de kinderen niet identificeren omdat ik ze alleen als volwassenen heb gekend. De kinderen zijn: Cor, (onderwijzer) Samuel, Anna, (onderwijzer) Rie, Sus, Willem, Hannes en Jozef. Jozef was de jongste en hij is mijn zija. De hele oorspronkelijke familie van der Neut in Zuid-Afrika is overleden.

P. S.

Ik heb gezellige uren doorgebracht ten huize van den heer De Bruin, die met zijne echtgenoot recht gezellig woont in Bloemfontein. Driemaal was ik ten hunnent, eenmaal zelfs 2 X 4 uren achtereen. Maar de order kwam en de genoegelijke uren waren voorbij. Het leven in het lager begon weer. De Bruin is in Bloemfontein gebleven en zit nu midden tusschen de Engelschen.

De overvloedige regen, die in de afgelopen week is gevallen, is zeer gunstig geweest voor de weilanden en vele zijn met een zoo dikke laag gras overdekt dat men, indien niet de koude den groei vermindert, een overvloedigen hooioogst mag verwachten. De vroege aardappels en ook een gedeelte van de late, komen reeds boven den grond, de nachtvorsten van de verlopen week hebben er gelukkig geen schade aan toegebracht. De bloesem van de kerse-, pere- en pruimeboomen is voor het grootste gedeelte reeds afgevallen en aan vele boomen heeft de vrucht zich, gezet. Ook hiervan zijn de verschijnselen zeer gunstig en kan men een goeden oogst verwachten.

We hebben in de laatste jaren nog nimmer de appelboomen zooi vol bloesem gezien, en aan de koude nachten kan het toegeschreven worden, dat tot nu toe nergens kevers en rupsen gezien worden, die anders zulk eene groote schade aan

de bloesems van de appelboomen kunnen aanrichten. De rogge staat op de landen van de Weesinrichting overal even goed; de haver is nu geheel uitgezaaid en de vroege komt reeds op. De gezondheidstoestand der weezen is zeer gunstig. Cornelia Steissiger blijft nog altijd zeer ongesteld. Arnoldus Ophorst gaat goed vooruit.

Nawoord van Nico van der Neut, kleinzoon.

Willem van der Neut was een opmerkelijk man. Hij trouwde in Zuid-Afrika met Hendrina de Beer en vestigde zich in een boerendorp bij de stad Rustenburg, waar hij schoolhoofd werd. Behalve als leraar werd hij vereerd om zijn kennis van de Bijbel, homeopathie en het openen van een algemene winkel om uitbuiting van de arme boerengemeenschap door buitenlandse handelaren tijdens de Grote Depressie rond 1933 tegen te gaan. Hij had het mooiste handschrift dat ik ooit heb gezien. De foto links is een verjaardagskaart die hij heeft getekend en geschreven aan zijn toenmalige vrouw of vriendin.

Willem begon ook een postkantoor voor de boerengemeenschap, genaamd Wevedeen. De naam kwam van W. v.d. N. Hij voegde de letter "e" toe om de naam te verzinnen.

Ik (Nico van der Neut) heb mijn grootvader nooit mogen ontmoeten, maar zijn vrouw Hendrina was mijn favoriet en zij leefde tot ver in de tachtig. Mijn vader, Jozef Erasmus Willem (JEW) nam de algemene handel over en kocht de boerderij. Hij was de jongste zoon van Willem van der Neut en

Hendrina de Beer. Jozef en Lettie hadden vier kinderen. 3 Jongens en een late lamme zus. Zowel Jozef, Lettie en onze oudste broer Leon zijn overleden.

Foto: op de achterste rij staat Leon, vader Jozef en moeder Lettie. Op de voorste rij staan André, ikzelf (Nico) en zus Sylvia. Beide ouders hadden drie familienamen en zij besloten bij onze doop af te wijken van de familienamen. Daar komen de namen Leon, André, Nico en Sylvia vandaan.

Clazina Maria van der Neut en Adrianus Blonk

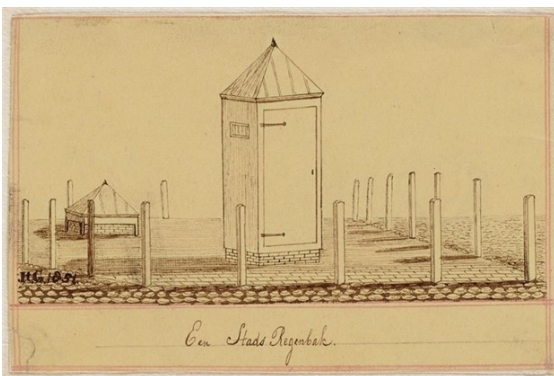
Amsterdam kende in de 19 eeuw een epidemie van Cholera, in die tijd stierven duizenden mensen aan deze ziekte. Ook gezonde mensen konden ten prooi vallen door deze ziekte. Op 25 juli 1832 kwam in Scheveningen een boot aan met daarin een aantal botersmokkelaars die vanuit Engeland terug naar Nederland kwamen. Deze mannen brachten de ziekte mee, die zich in rap tempo over het hele land verspreidde. De epidemie duurde tot januari 1833 en kostte aan 5000 mensen het leven.

Maar het hield niet op, na 1836 tot aan het eind van de 19^e eeuw vielen nog meer slachtoffers. Verschillende commissies werden opgericht die probeerden de cholera te bestrijden. In 1854 ontdekte de Britse arts John Snow dat cholera veroorzaakt werd door vies water. Hierdoor ontstond het besef dat de riolering en de hygiëne anders en beter moest worden georganiseerd. De dodelijkste cholera epidemie vond plaats in 1866. Deze woedde vooral in Amsterdam en omstreken en kostte 21.000 mensen het leven.

Sommige wijken zoals de Jordaan waren zo overbevolkt, zij hadden geen benul van hygiëne. Als je weet dat in de keuken een toiletbak

Stinkende sloot in de Amsterdamse Jordaan

stond met een emmer erin en dat de volle em-

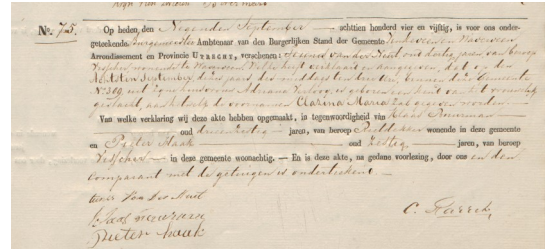
mers werden geleegd door een personen die met een Boldootwagen (stinkende kar) langs kwamen. Soms werd deze toiletbak gebruikt door meerdere gezinnen. Ook was het water dat men in die tijd kon kopen vervuild, dit was regenwater dat werd opgevangen in de stadsregenbakken. Die stonden door de hele stad verspreid. De gemeente was vrij slordig in het onderhoud van deze regenbakken, waardoor de kwaliteit van het water niet van een beste kwaliteit was.

Sommige wijken zoals de Jordaan waren zo overbevolkt, zij hadden

geen benul van hygiëne. Als je weet dat in de keuken een toiletbak stond met een emmer erin en dat de volle emmers werden geleegd door een personen die met een Boldootwagen (stinkende kar) langs kwamen. Soms werd deze toiletbak gebruikt door meerdere gezinnen. Ook was het water dat men in die tijd kon kopen vervuild, dit was regenwater dat werd opgevangen in de stadsregenbakken. Die stonden door de hele stad verspreid. De gemeente was vrij slordig in het onderhoud van deze regenbakken, waardoor de kwaliteit van het water niet van een beste kwaliteit was.

Om toch enigszins veilig de dorst te lessen, dronk de Amsterdammer bier. Dit was immers gebrouwen, dus gekookt, en door de alcohol minder gevaarlijk dan vervuild water. De brouwers waren altijd op zoek naar bruikbaar water, maar soms werd bij gebrek daaraan water uit de grachten gebruikt. Het bier was licht, ongeveer 3% alcohol.

Wij gaan even terug in de 19^e eeuw naar de geboorte van Clazina Maria van der Neut op 8 september 1854 Vinkeveen en Waverveen provincie Utrecht Nederland. Clazina was het derde kind uit het gezin van Tienus van der Neut en Adriana Verlooi, van het totaal van 5 kinderen, 2 meisjes en 3 jongens. De eerste twee kinderen Marritje en Dirk overleden respectievelijk met 3 en 5 maanden oud. Het vierde kind Dirk overleed 3 weken na de geboorte. Van het vijfde kind Dirk hebben wij alleen een geboorte datum en weten wij dat Dirk op 21 maart 1882 een keuring van de Militie heeft ondergaan en afgekeurd, omdat hij te klein was. Van Dirk kunnen wij op het moment van schrijven voor de Familiekroniek verder niets vinden.

Geboorte akte Clazina Maria van der Neut

Clazina Maria van der Neut trouwt op 16 juli 1875 te Woerden met Adrianus Blonk een schipper van beroep. Zij was toen 21 jaar. Het leven dat zij hadden speelde zich volledig op de boot af, de kinderen die zij kregen, kwamen op de boot ter wereld, zij werden in het geboorteregister van de volgende plaatsen ingeschreven, Hilversum, Hillegom, Leiden, Amsterdam, Loosdrecht en Sloten. Zo krijg je een idee waar Adrianus heen ging. Maar toch zat dit leven niet mee, een harde tijd en met ontzettend veel leed.

Adrianus Blonk is geboren 18 december 1851 in Woerden, ZH, NLD en overleden 4 augustus 1894 in Haarlemmerliede, NH, NLD. Doodsoorzaak Cholera Aziatica. Hij trouwde met **Clazina Maria van der Neut** dochter van Teunis (Tienus) van der Neut en Adriaantje Verlooi 16 juli 1875 in Woerden, ZH, NLD. Zij werd geboren 8 september 1854 in Vinkeveen en Waverveen, UT, NLD en overleden 10 augustus 1894 in Haarlemmerliede, NH, NLD. Doodsoorzaak Cholera Aziatica.

Kinderen van Adrianus Blonk en Clazina Maria van der Neut

Pieter Martinus Blonk Geboren: 19 december 1875 Hilversum, NH, NLD Overleden: 29 november 1884 Amsterdam, NH, NLD

Martinus Blonk Geboren: 9 april 1877 Hillegom, ZH, NLD Overleden: 1 juli 1877 Woerden, ZH, NLD

Adriana Blonk Geboren: 26 oktober 1878 Sloten, NH, NLD Overleden: 31 mei 1879 Leiden, ZH, NLD

Aagje Blonk Geboren: 9 mei 1880 Leiden, ZH, NLD Overleden: 14 maart 1881 Amsterdam, NH, NLD

Hendrik Blonk Geboren: 1 september 1881 Leiden, ZH, NLD Overleden: 5 augustus 1894 Haarlemmerliede en Spaarnwoude, NH, NLD. Doodsoorzaak Cholera Aziatica.

Martinus Blonk Geboren: 28 november 1882 Sloten, NH, NLD Overleden: 11 januari 1883 Amsterdam, NH, NLD

Aagje Blonk Geboren: 12 november 1883 Amsterdam, NH, NLD Overleden: 30 januari 1884 Sloten, NH, NLD

Adriana Blonk Geboren: 25 oktober 1884 Amsterdam, NH, NLD Overleden: 1 januari 1885 Amsterdam, NH, NLD

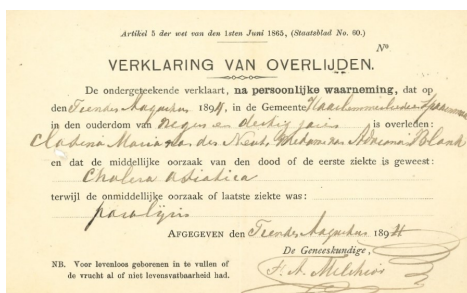
Aachje Blonk Geboren: 17 november 1885 Loosdrecht, UT, NLD Overleden: 4 augustus 1894 Haarlemmerliede en Spaarnwoude, NH, NLD. Doodsoorzaak Cholera Aziatica.

Adriana Blonk Geboren: 19 november 1886 Hillegom, ZH, NLD Overleden: 23 februari 1887 Amsterdam, NH, NLD

Pieter Martinus Blonk Geboren: 24 juni 1888 Leiden, ZH, NLD Overleden: 12 januari 1889 Amsterdam, NH, NLD

Adriana Blonk Geboren: 30 december 1890 Amsterdam, NH, NLD Overleden: 15 januari 1891 Amsterdam, NH, NLD

Pieter Martinus Blonk Geboren: 13 januari 1894 Amsterdam, NH, NLD Overleden: 1 augustus 1894 Haarlemmerliede en Spaarnwoude, NH, NLD. Doodsoorzaak Menigitis.

Het leed dat dit gezin al had, werd nog erger. Binnen 10 dagen overleden Adrianus, Clazina met hun laatste drie kinderen.

Wat de doodsoorzaak betreft, staat er in de verklaring van overlijden het volgende.

...en dat de middelrijke oorzaak van den dood of de eerste ziekte is geweest: "Cholera Aziatica".

terwijl de onmiddellijke oorzaak of laatste ziekte was "Paralytic" (Verlamming)

Briefje doodsoorzaak

Familieberichten

Namens de Familiestichting Van der Neut willen wij familie en vrienden condoleren met dit verlies. En wensen een ieder heel veel sterkte en kracht.

Catharina Maria van der Neut gehuwd met Alofs, zit in de Claes tak van 1660

Kornelis Appelo gehuwd met Johanna Jacoba van der Neut zit in de Claes tak van 1515.

Jan Dirk Mook Weduwnaar van Sophia van der Neut zit in de Claes tak van 1515

Colofon

Familiestichting van der Neut

Volendamlaan 768
2547 CM Den Haag
Nederland

Telefoon: +31(0)703097321
Gsm : +31(0)628424020
E-mail: informatie@familiestichting-vanderneut.nl
E-mail: donateurs@familiestichting-vanderneut.nl

Bank: ING bank
T.n.v.: Familiestichting van der Neut
Iban: NL16INGB0009302905
BIC nbr: INGBNL2A

Wilt u ons werk / onderzoek steunen en een bedrag doneren, dan kunt u het op bovenstaande bankrekening overmaken

Wilt u meer weten kijk dan op
<https://www.familiestichting-vanderneut.nl>

Het bestuur

Oprichter en voorzitter

Willem van der Geest.

Secretaris

Ruud van der Neut

Penningmeester

Vacature

Ambassadeur (m/v) Australië

Vacature

Ambassadeur (m/v) Brazilië

Monica van der Neut

Ambassadeur (m/v) Canada

Jennie van der Neut

Ambassadeur (m/v) Nederland

Ingrid van der Neut

Ambassadeur (m/v) Zuid-Afrika

Nico van der Neut

Ambassadeur (m/v) Amerika

Vacature

Vertaling in het Engels door:

Jennie van der Neut

Vertaling in het Portugees door:

Monica van der Neut

Onderzoek

Karin van der Neut

Ria Rehorst

Rob van der Neut